

APERTUS

Άτακτη Εφημερίδα Τοίχου
Φύλλο 3ο, Χειμώνας 2013

Κατάληψη Apertus
Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος στο Αγγίνιο
Καλυβίων 70
(Περιοχή Διακαστηρίων)

Apertus.squat.gr

Τον φασιεμό βαθιά κατάλαβέ τον,
δε θα πεδάνει μόνος,
τσάκιδέ τον!

Η ταξική και ιστορική μνήμη της τοπικής κοινωνίας της πόλης μας μοιάζει απροσπέλαστο εμπόδιο για την αναβίωση του φασισμού εν μέσω μάλιστα των ιδιαίτερων συνθηκών που επικρατούν λόγω της κρίσης του κεφαλαίου και της εισόδου της χώρας στο μνημόνιο. Μιας κοινωνίας όμως που έχει υποφέρει ήδη αρκετά από τους ντόπιους και ξένους φασίστες. Για αυτό το λόγο οι εμφανίσεις και οι «εκδηλώσεις» των ακροδεξιών παρακρατικών & «αντισυστημικών» εφεδρειών του κράτους, του κεφαλαίου και της αστυνομίας προκαλούν αντιδράσεις στους κόλπους της τοπικής κοινωνίας.

Λίγες μέρες μόνο πριν την επέτειο του Πολυτεχνείου, οι νοσταλγοί των συνταγματαρχών ανακοινώνουν τα εγκαίνια του γραφείου τους που βρίσκεται ακριβώς απέναντι από το Α.Τ Αγγινίου στα όρια της πόλης. Αμέσως οι αντιφασίστες καλούν σε συγκέντρωση τόσο στις 17 όσο και στις 18 Νοεμβρίου. Στις 18 του Νοέμβρη και ενώ μεταφερόμενοι ψηφοφόροι και οπαδοί της νεοναζιστικής (με κοινοβουλευτικό πια μανδύα) συμμορίας καταφθάνουν με ναυλωμένα λεωφορεία από σχεδόν όλη τη χώρα (όπως ακριβώς συνέβαινε στο παρελθόν στις μεγάλες προεκλογικές συγκεντρώσεις των κοινοβουλευτικών συμμοριών (πασοκ, ν.δ κτλ) γύρω στους 300-350 αντιφασίστες/τριες διαδηλώνουν ενάντια στη παρουσία των απόγονων των ταγματασφαλιτών στη πόλη. Για σχεδόν μια ώρα οι αντιφασίστες/τριες συγκρούονται με τις δυνάμεις της αστυνομίας.

Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων, αντιφασίστας δέχεται άσχημο χτύπημα από ευθεία βολή δακρυγόνου όπλου και τραυματίζεται άσχημα. Το πόσο αντισυστημικοί είναι οι παρακρατικοί φασίστες της χ.α αποδεικνύεται και από τη πρωτοφανή κινητοποίηση της αστυνομίας μιας και επιστρατεύτηκαν τέσσερις διμοιρίες ΜΑΤ από την Αθήνα, πέντε διμοιρίες ΥΜΕΤ από το Αγγίνιο και άλλες κοντινές πόλεις και δεκάδες ακόμη ΔΙΑΣ & ασφαλιτών.

Λίγο καιρό μετά, οι νεοναζί ανακοινώνουν ότι θα προβούν σε διανομή τροφίμων μόνο για έλληνες στο κέντρο της πόλης, στη πλατεία Δημάδη. Σε μια πλατεία που φέρει το όνομα γνώστης ντόπιας αγωνίστριας. Σε μια πλατεία που αποτελεί στέκι πολλών νεολαίων ελληνικής και μη καταγωγής της πόλης. Αμέσως καλείται αντιφασιστική συγκέντρωση για τις 30 Δεκεμβρίου στο ίδιο μέρος, την ίδια μέρα και λίγες ώρες νωρίτερα... Το βράδυ της 29ης Δεκεμβρίου οι ναζί αλλάζουν τη τοποθεσία και την ώρα ανακοινώνοντας τη πλατεία του Αγ. Κων/νου. Την επόμενη μέρα μερικές δεκάδες ασπιδοφόρων με ενισχύσεις ξανά από άλλες περιοχές και πόλεις και ζωσμένοι από δυο κλούβες, δυο διμοιρίες ΥΜΕΤ, μια διμοιρία ΟΠΚΕ και δεκάδες ασφαλιτών ΔΙΑΣ κτλ, αφού πραγματοποιήσαν μια ολιγόλεπτη «πορεία» γύρω από ένα τετράγωνο με τη συνοδεία διμοιριών & φωνάζοντας στρατιωτικά παραγγέλματα έστησαν το τσίρκο τους.

Η τοπική κοινωνία όμως της προσφυγικής συνοικίας της πόλης γύρισε τη πλάτη της στο φασιστικό συρφετό γιατί όχι μόνο απέιχε σύσσωμη αλλά και γιατί τη χλεύασε. Την ίδια ώρα που εξελισσόταν η αποτυχημένη φασιστική εκδήλωση πάνω στα λιγοστά τετραγωνικά μέτρα μιας πλατείας ζωσμένης από αστυνομικές δυνάμεις, 100-150 αντιφασίστες/τρίες πραγματοποιούσαν συγκέντρωση και στη συνέχεια δυναμική πορεία σε κεντρικές και περιφερειακές γειτονίες της πόλης.

Όσο αφορά τα άλλα τσιράκια του κράτους, τα μμε και κάποιους δημοσιογράφους που επιμένουν να μιλούν για πόλεμο μεταξύ δυο άκρων θα θέλαμε απλά να τους υπενθυμίσουμε ότι ο αγώνας ενάντια στον αντιφασισμό είναι αγώνας για τη ζωή, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία.

«ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΚΟ!»

Η καραμέλα της ανάπλασης του δημοτικού πάρκου ακόμα μασιέται. Γιατί στην Ελλάδα, και όχι μόνο, όταν μιλάνε για ανάπλαση ενός φυσικού τοπίου εννοούν τα πολλά κυβικά μπετόν, ακριβά υλικά χωρίς λόγο ύπαρξης σε ένα τέτοιο μέρος, τράπεζοκαθίσματα και πολλές καφετέριες. Βάλθηκε λοιπόν ο Δήμος να πει ότι τα 5.000.000 του ΕΣΠΑ για την ανάπλαση θα καθούν «λόγω μιας μειοψηφίας πολιτών που δεν θέλουν αυτή την ανάπλαση».

Και ενώ το έργο έχει προσωρινά ανασταλεί λόγω προσφυγής στο ΣΤΕ, σίγουρα τίποτα δεν έχει τελειώσει γιατί «είναι πολλά τα λεφτά» και αντί να πάνε αυτά τα λεφτά σε απαραίτητες δουλειές για την συντήρηση του πάρκου και σε θέσεις εργασίας για μόνιμο συνεργείο συντήρησης αυτού, θα πάνε σε εργολαβίες που θα αλλοιώσουν τον χαρακτήρα του πάρκου και θα τσεπώσουν και μερικά λεφτά για την πάρτη τους, γιατί «έτσι γίνονται οι δουλειές

εδώ»! Μια βόλτα στο πάρκο αρκεί για να δει κάποιος ότι ήδη έγιναν κοπές κάποιων δέντρων, μεγάλων σε ηλικία που σίγουρα δεν είχαν αρρώστιες επάνω τους.

Τη στιγμή που τα πάντα γύρω μας καταρρέουν, επιχειρείται η καταστροφή ενός ελεύθερου χώρου ξεκούρασης, συνάντησης και αναψυχής για την τοπική κοινωνία της πόλης. Ενός χώρου συνολικής έκτασης 54 στρεμμάτων που μετρά εχεδόν έναν αιώνα ζωής.

Ένα πάρκο που η ιστορία του και μόνο απαγορεύει την λεηλασία που του προετοιμάζουν. **Οι πέτρες θα γίνουν μάρμαρο, το χώμα θα γίνει τσιμέντο, θα ξεριζωθούν δέντρα και μαζί με αυτά θα ξεριζωθεί η μνήμη και η ιστορία του Αγγινίου.**

«ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΠΟΥΛΑΝΕ ΤΗΝ ΗΡΩΙΝΗ»

** Παλιό σύνθημα των αναρχικών*

Συνολικά 58 αστυνομικοί φαίνονται να εμπλέκονται σε κύκλωμα διακίνησης ναρκωτικών. Δυο από αυτούς από το τμήμα δίωξης Αγγινίου (οι οποίοι και προφυλακίστηκαν) ο ένας μάλιστα ο επί χρόνια διοικητής της Δίωξης. Το σύνθημα «οι μπάτσοι πουλάνε την ηρωίνη» βγήκε την δεκαετία του '80, όταν είχε διοχετευθεί μεγάλη ποσότητα πρέζας στα Εξάρχεια, προκειμένου να χτυπηθούν οι πολιτικές δραστηριότητες που λάμβαναν μέρος στη συγκεκριμένη γειτονιά της Αθήνας.

Πρόσφατα, εξάλλου κατατέθηκε νομοσχέδιο που δεν αποποινικοποιεί την χρήση των μαλακών ουσιών. Κάτι που κάνει κερδοφόρο το μαύρο εμπόριο των διάφορων ναρκωτικών ουσιών με αποτέλεσμα κυκλώματα της αστυνομίας -όπως αυτό στο οποίο συμμετείχε και ο διοικητής της Δίωξης Αγγινίου- να επωφελούνται των καταστάσεων αυτών.

Αξίζει να αναφερθούμε και στην στάση των μμε. Την

αρχική έκπληξη των δημοσιογράφων διαδέχτηκε η πεποίθησή τους, ότι κάποιο λάθος έχει γίνει. Πώς μπορούν να συνδυαστούν τέτοιες κατηγορίες με τις εξαρθρώσεις που έκανε η δίωξη και όλο το έργο που έχει προσφέρει; Όλοι σπεύδουν να εξαίρουν το ήθος του Διοικητή της Δίωξης και κάπως έτσι η είδηση περνά στα ψιλά... **Σε αυτή τη περίπτωση, δεν είδαμε τις φάτσες των κατηγορουμένων να περιφέρονται σε εφημερίδες και ειδησεογραφικά σάιτ, όπως στη περίπτωση των ληστών της Κοζάνης, των διαδηλωτών κατά των συνεχών μέτρων λιτότητας, των οροθετικών γυναικών.** Δεν είδαμε δημοσιογράφους σε ρόλο δικαστή να βγάζουν την ετυμηγορία για τους κατηγορουμένους. Η διαπόμπευση ανθρώπων, που με τόσο ευκολία τα μμε επιδίδονται το τελευταίο καιρό, φαίνεται ότι γίνεται όταν το σύστημα νιώθει ότι απειλείται και σίγουρα δεν απειλείται από τα δικά του παιδιά. Απλά με κάποιο τρόπο έπρεπε και αυτά να συνετιστούν.

Πόσο έχουμε συνηθίσει το θάνατο;

–Για τα αυξανόμενα περιστατικά αυτοκτονιών στο Αγγίνιο

Η ερώτηση δεν είναι ρητορική. Ακόμα και σε μια φαινομενικά ήσυχη επαρχιακή πόλη της Ελλάδας, όπως το Αγγίνιο, η πραγματικότητα είναι κάπως έτσι. Κάποιοι μένουν χωρίς δουλειά, κάποιοι χωρίς ρεύμα, κάποιοι χωρίς θέρμανση, χωρίς φαγητό.

Και είναι και κάποιοι που δεν αντέχουν τον εξευτελισμό της ζωής τους. Γιατί πολλοί άνθρωποι νιώθουν ότι είναι εξευτελισμός να μη μπορούν να εξασφαλίσουν τα βασικά για τη ζωή τους. Η φτωχοποίηση της ζωής απλώνεται σε όλο και περισσότερα κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας και οι αυτοκτονίες και οι απόπειρες αυξάνονται και σε αυτή τη πόλη. Από τα στοιχεία της αστυνομικής διεύθυνσης Ακαρνανίας τα περιστατικά ήταν 7 για το 2009, 19 το 2010, 51 το 2011 και 19 μέχρι τον Αύγουστο του 2012. Αν σκεφτούμε ότι σε αρκετές περιπτώσεις για λόγους κοινωνικούς, πολλές απόπειρες δηλώνονται ως ατυχήματα, καταλαβαίνουμε πως οι αριθμοί αυτοί δεν ανταποκρίνονται στη πραγματικότητα.

Δεν θέλουμε σε αυτό το σημείο να μιλήσουμε για τα αυτονόητα, δηλαδή τη συσχέτιση της κρίσης με τις αυτοκτονίες. Αν μπορούμε να εστιάσουμε σε κάτι είναι η αδυναμία μιας κοινωνίας που βάλλεται από παντού να αναπτύξει άμυνες προστασίας του κοινωνικού σώματος. Αυτό που πολλές φορές τα τελευταία χρόνια βλέπουμε ως κύριο πρόταγμα του ριζοσπαστικού χώρου της Ελλάδας. Και μιλάμε φυσικά για δομές αλληλεγγύης των από τα κάτω. Η αδυναμία αυτή μπορεί να αναχθεί σε πολλούς διαφορετικούς παράγοντες, την εξατομίκευση της κοινωνίας, τη κατάσταση σοκ στην οποία βρίσκεται, αλλά τελικά ίσως και την αδυναμία των προταγμάτων αυτών να πραγματωθούν.

Το διακύβευμα λοιπόν παραμένει το εξής: **Να μετατρέψουμε την οργή και την απόγνωση μας σε μια δημιουργική αντίσταση σε καθετί που εξευτελίζει τη ζωή μας. Απέναντι στον εκφασισμό και την εξατομίκευση να προτάξουμε συλλογικές δομές αλληλεγγύης. Για να σταματήσουμε να μετράμε απόντες από τις γραμμές μας.**

Για την «κάθαρση»

των δρόμων απ' τα
αδέσποτα

(που δεν ταιριάζουν στην βιτρίνα
του καπιταλισμού)

Πολλοί είναι αυτοί που ακολουθώντας πιστά τις προσαγές της μόδας υιοθετούν ζώα συντροφιάς. Όταν οι μόδες και οι καταναλωτικές τάσεις αλλάζουν, τα ζώα αυτά μετατρέπονται σε κάτι ντεμοντέ και ξεπερασμένο, εγκαταλείπονται και καταλήγουν αδέσποτα στους δρόμους. Όταν ο αριθμός των αδέσποτων στους δρόμους μεγαλώνει εξαιτίας της συμπεριφοράς αυτής των πρώην ιδιοκτητών τους, τα ζώα αυτά μετατρέπονται σε «κίνδυνο» για τη δημόσια υγεία, σε «υγειονομική βόμβα» και σε ένα «αντισθητικό» θέαμα που δεν αρμόζει στην εικόνα του υποτιθέμενου πολιτισμού και του καθωσπρεπισμού που προβάλλουν οι αρχές (δημοτικές και μη), τα μ.μ.ε (ιντερνετικά και μη) και όλοι όσοι ακολουθούν τις προσαγές του καπιταλιστικού συστήματος.

Κάπως έτσι (και σε συνδυασμό με το σασισμό που επιδεικνύουν κάποια ανθρωποειδή) παρατηρείται και στη πόλη μας το φαινόμενο δηλητηρίασης αδέσποτων με φόλες σε διάφορες γειτονίες, όπως περιμετρικά του δημοτικού πάρκου, του νοσοκομείου και του πανεπιστημίου. Φαίνεται λοιπόν πως κάποιοι προχωρούν σε μια «κάθαρση» των δρόμων σκοτώνοντας ανήμπορα και αθώα σκυλιά και γάτες προκειμένου είτε να ικανοποιήσουν το προσωπικό τους σασισμό είτε γιατί θεωρούν ότι η εικόνα αδέσποτων ζώων στις πλατείες και στους δρόμους δεν ταιριάζει στη βιτρίνα του καθωσπρεπισμού και του καπιταλισμού.